

Δημιουργία «αξίας» για την Ελλάδα

ΤΟΥ ΘΑΝΟΥ ΤΖΗΜΕΡΟΥ*

Η λειτουργία της Δικαιοσύνης, η δημοσιονομική και η φορολογική πολιτική, ο συνεπής και ολοκληρωμένος εθνικός στρατηγικός σχεδιασμός, οι πολιτικές ανάπτυξης και επενδύσεων, η διαχείριση των Αγορών και η διαφύλαξη των κοινωνικών κεκτημένων ισορροπούν πάνω στις πολιτικές επιλογές μιας χώρας και στο ήθος των αιρετών αρχηγών της.

Στην Ελλάδα αυτή η ισορροπία δεν υφίσταται, εδώ και δεκαετίες. Πριν ακόμα ξεσπάσει η κρίση, το πολιτικό ισοζύγιο της χώρας ήταν ήδη ελλειμματικό σε αποφάσεις, πρωτοβουλίες, τόλμη, αξίες και αρχές. Το πολιτικό τους ισοζύγιο εκφράστηκε 4 λέξεις: «το νόμιμο είναι και ηθικό» νομιμοποιώντας έτσι την ανηθικότητα. Αυτό ήταν το πρωτογενές έλλειμμα που υπονόμωσε την αξία μας σε κάθε τομέα εντός και εκτός συνόρων - το οικονομικό πρόβλημα ήταν το αποτέλεσμα.

Είναι αναμφισβήτητο πως η κρίση αυτή δεν είναι αποκλειστικά ελληνική υπόθεση, πως ακόμα πολλές από τις συνέπειές της οφείλονται στον (αντιφατικό) τρόπο διακυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις ευθύνες και τα δικαιώματα των κρατών-μελών, όπως αυτά ορίζονται από την Ευρωπαϊκή νομοθεσία και στην ύπαρξη ή όχι, αλληλεγγύης και ισορροπίας ανάμεσα στις χώρες του ευρωπαϊκού βορρά και του νότου. Δεν είμαστε μόνοι μας. Ανήκουμε σε μια ένωση 27 Εθνών και ενός νομίσματος με δομές που εξελίσσονται, με πιέσεις που ασκούνται από τις αγορές σε όλα τα κράτη-μέλη ανεξαιρέτως και με θέσεις ή αποφάσεις που δεν απαντούν πάντα έγκαιρα και εύστοχα.

Επίσης αναμφισβήτητο είναι πως η κρίση χτύπησε πρώτα την Ελλάδα, γιατί αποτέλεσε το πιο αδύναμο μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας. Ένα κράτος, που για χρόνια λειτουργούσε ως προστάτης μικροσυμφερόντων, όπου η ανομία και η ηθική παρακμή διαπέρασε κάθε λειτουργία του και η οικονομία του έπαψε να παράγει με σχέδιο και δυναμική ανάλογη της κατανάλωσης, του δανεισμού και των εισαγωγών του, ήταν λογικό να καταρρεύσει με τους πρώτους τριγμούς της Ευρωπαϊκής οικονομίας. Το Μνημόνιο ήρθε μετά και δεν ήταν ποτέ, η ρίζα του προβλήματος, αλλά ο καρπός του.

Από το 2009 έως το 2012, οι ελληνικές κυβερνήσεις με τη σύναψη των μνημονίων κατάφεραν να μειώσουν το έλλειμμα. Όμως καμία μεγάλη μεταρρύθμιση δεν ολοκληρώθηκε και η κοινωνία καταρρακώθηκε. Η μείωση του ελλείμματος προήλθε κυρίως από την οριζόντια, αδιάκριτη και άδικη περικοπή μισθών και συντάξεων για να μην διακόψουν τα κόμματα τις πελατειακές και συντεχνιακές τους εξαρτήσεις που τους κρατούν στην εξουσία.

Γι' αυτές τις «παρεκκλίσεις» χρειάζεται ο αντίθετος πόλος. Και ο αντίθετος πόλος δεν πρέπει να είναι κάποιος επικίνδυνος για την χώρα, αλλά ένας σταθερός φιλοευρωπαϊκός πόλος που θα φροντίζει για την ανάπτυξη και για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων.

Η «δημιουργία, ξανά» κόντρα στα δίπολα, τους δικομματισμούς και τα ψευδή διλήμματα, ξεκίνησε ήδη τον αγώνα της, ζητώντας την ξεκάθαρη τοποθέτηση των πολιτικών αρχηγών για την εφαρμογή των παρακάτω προτάσεων με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα:

- τη Μηχανογράφηση των Δημόσιων υπηρεσιών.
- την Κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.
- τη σύνταξη ενός απλού, σαφούς και σταθερού για τέσσερα χρόνια, φορολογικού νόμου με ενιαίο συντελεστή για όλες τις δραστηριότητες.
- το άνοιγμα όλων των επαγγελματιών χωρίς νομικά παράθυρα και αποκλεισμούς πολιτών.

- την απλοποίηση της σύστασης εταιρίας με απλή Υπεύθυνη Δήλωση.
- την επανασύσταση του Υπουργείου Ναυτιλίας και Τουρισμού.
- την καθιέρωση του ασυμβίβαστου Υπουργού – Βουλευτή.
- τον ετήσιο οικονομικό έλεγχο των κομμάτων από ορκωτούς λογιστές.
- την απαγόρευση δανεισμού των κομμάτων με άλλες εγγυήσεις πέραν της περιουσίας των μελών τους.
- την κατάργηση κάθε σύνταξης που δίδεται λόγω εκλογής σε αιρετό αξίωμα.
- την κατάργηση της αμοιβής βουλευτών για τη συμμετοχή τους σε κοινοβουλευτικές επιτροπές.
- τη μείωση της χρηματοδότησης των κομμάτων στο μισό του Ευρωπαϊκού μέσου όρου.
- την εφαρμογή του νόμου σε περίπτωση που κομματικοί «ακτιβιστές» διαπράττουν παράνομες πράξεις (κλείσιμο δρόμων ή λιμανιών, απαγόρευση απόπλου πλοίων, αποκλεισμός χώρων εργασίας κ.λ.π)
- την επαναδιαπραγμάτευση της Συνθήκης Δουλβίνο II για το Μεταναστευτικό.
- το άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών όσων θήτευσαν στα προεδρεία συνδικαλιστικών φορέων του στενού και του ευρύτερου δημόσιου Τομέα.
- την παροχή ασυλίας σε όσους αποκαλύψουν – με αποδείξεις – χρηματισμό δημόσιων λειτουργών.
- την αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 89 περί ευθύνης υπουργών.
- την κατάργηση του θεσμικού ρόλου που διαδραματίζουν τα κόμματα μέσα σε σχολεία και Πανεπιστήμια.

Για να γίνουν όλες οι παραπάνω βαθιές τομές χρειάζεται μία νέα δύναμη στη Βουλή που θα μπορεί να ελέγξει, να πιέσει και να δημιουργήσει ξανά τις προϋποθέσεις, προκειμένου το πολιτικό ισοζύγιο της χώρας να είναι πλεονασματικό για την Κοινωνία – και όχι για τα κόμματα.

Σήμερα, η «δημιουργία, ξανά» είναι το μόνο νέο κόμμα με υποψήφιους χωρίς κομματικές εξαρτήσεις, με ανθρώπους της παραγωγικής Ελλάδας και της παραγωγικής οικονομίας που ξέρουν να δουλεύουν, να δημιουργούν ανάπτυξη και θέσεις εργασίας. Αυτή η νέα γενιά είναι η μόνη ικανή να δημιουργήσει προστιθέμενη αξία για την Ελλάδα σε όλους τους τομείς που η χώρα μας ξεχωρίζει: την αγροτική καλλιέργεια και μεταποίηση, τον τουρισμό, τη ναυτιλία, την ενέργεια.

Όταν όλοι οι άλλοι παίζουν στοιχήματα λαϊκισμού πάνω στην πλάτη της χώρας, εμείς προτείνουμε μια διαφορετική Ελλάδα: Τη νέα γενιά των ελλήνων που ξέρουν και να ΔΡΟΥΝ και να ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ.

*Επικεφαλή της Δημιουργίας Ξανά